

Still Channah from the BLOCK

Mijn leven vóór de schijnwerpers

Inhoudsopgave

Voorwoord	9		
1994			
Geboorte Channah	11		
1997			
Drie jaar Arrestatie Annemarie	23		
1998			
Vier jaar Plaatsing eerste pleeggezin	31		
2001			
Zeven jaar Annemarie komt vrij	49		
2002			
Acht jaar Channah's verjaardag op Curaçao	59		
2006			
Twaalf jaar Pleegvader Joop van Dijk overlijdt	69		
2007			
Dertien jaar Verhuizing naar pleegzus	87		
2009			
Vijftien jaar Verhuizing naar Annemarie	95		
2011 - Deel I			
Zeventien jaar Inschrijving Fasehuis	109		
		2011 - Deel II	
		Zeventien jaar Kappersopleiding Amsterdam	119
		2012 - Deel I	
		Achttien jaar Verhuizing naar Annemarie	123
		2012 - Deel II	
		Achttien jaar Werken op Mallorca	137
		2017	
		Drieëntwintig jaar Abortus	153
		2019	
		Vierentwintig jaar Deelname Temptation Island	167
		2019	
		Vijfentwintig jaar Zwangerschap Tiger	173
		2021	
		Zevenentwintig jaar Geboorte Rumi	189
		Dankwoord	204
		My life in words	207
		My life in pictures	223

Voorwoord

‘Don’t judge a book by it’s cover’

Jullie weten het: ik deel alles over mijn leven zoals dat nu is. Ik vind het leuk om jullie een kijkje te geven in mijn dagelijkse bezigheden. Jullie zien mij zoals ik nú ben, maar jullie kennen mij nog niet ‘echt’. Daar wil ik verandering in brengen. De persoon die ik nu ben, heeft ook een verleden. Een verleden dat veelomvattend is.

Ik heb namelijk van jongs af aan in een pleeggezin gewoond en heb nooit echt een stabiele basis gekend. Ik ben er op jonge leeftijd al alleen voor komen te staan. Omdat jullie mijn leven van nu kennen, voelt het veilig om jullie mee te nemen in mijn verleden. Het heeft mij gevormd tot wie ik nu ben, met alle uitdagingen van dien. Of dat nu uitdagingen waren in mijn jongere jaren, in de band met mijn ouders of het leven in een pleeggezin.

In dit boek neem ik jullie mee naar waar ik vandaan kom, en vertel ik hoe ik ben gekomen waar ik nu ben. Jullie zullen veel persoonlijke verhalen lezen en foto’s uit mijn jeugd zien. Dit is dan ook een heel persoonlijk project, waar ik met veel liefde en openheid aan heb gewerkt. Kwetsbaarheid is ook kracht. Ik hoop dat dit boek anderen, in een vergelijkbare situatie, kan inspireren. Mijn verleden heeft mij niet tegengehouden om al mijn dromen na te jagen. Sterker nog, het heeft mij de mentaliteit gegeven nergens bang voor te zijn! Want, wat heb ik nou echt te verliezen? Niks!

Ik hoop iedereen te inspireren om vertrouwen te hebben in je eigen intuïtie, altijd te geloven in je eigen kracht en vooral geen angsten te voelen voor het nu en voor de toekomst. Ik wens jullie heel veel leesplezier.

Liefs,

Channah

‘Ik heb weinig

HERINNERINGEN AAN MIJN EERSTE
LEVENJAREN EN DAT VIND IK ROT. IK KAN
DAAR ECHT VERDRIETIG OM WORDEN.’

Annemarie Koerten

IN 1993 RAAKT **ANNEMARIE KOERTEN** ONVERWACHTS ZWANGER. ZE IS PAS ZEVENTIEN JAAR OUD ALS ZE IN VERWACHTING RAAKT. NOG VOORDAT HAAR KINDJE GEBOREN WORDT, ZET ZE EEN PUNT ACHTER DE RELATIE MET DE VADER. ANNEMARIE HEEFT NOOIT GEDROOMD VAN HET TRADITIONELE HUISJE-BOOMPJE-BEESTJE. TROUWEN EN KINDEREN KRIJGEN, DAAR IS ZE NOG NOOIT MEE BEZIG GEWEEST. BOVENDIEN IS HAAR LEVENSSITUATIE DAAR OP DAT MOMENT OOK ECHT NIET IDEAAL VOOR.

Annemarie Koerten, moeder van

Was je verliefd op Channah's vader?

Toen ik Channah's vader leerde kennen, was hij erg goed voor me. Ik was verliefd, maar ik weet niet precies meer hoe ik me voelde. Het is erg lang geleden en ik heb dat gevoel ver weggestopt. Als ik Channah's vader nu zie, voel ik daar niet echt iets meer bij. In die tijd was ik vooral op zoek naar aandacht. Ik wilde me gewild voelen. Hij gaf mij dat gevoel. En hij bood mij ook een gevoel van veiligheid, dat ik voorheen miste. Misschien was ik daar wel verliefd op.

Toen ik zo'n vijf à zes maanden in verwachting was, trok ik de stekker uit de relatie. Ik zag mijzelf niet verder gaan met de vader van Channah. Hij zat niet in een goede positie. Financieel niet, maar ook mentaal niet. Hij zou het liefst hebben gewild dat ik bij hem en zijn moeder kwam wonen, maar dat zag ik niet zitten.

Wat had je wel voor ogen in je leven?

Wat ik wilde was een huisje voor ons gezin en een baan. Meer hoefde ik niet. Ik wilde het gewoon zo goed mogelijk doen. Fiom heeft mij destijds geholpen aan woonruimte. Fiom is een instantie die alleenstaanden begeleidt bij het ouderschap. Ik was blij met die praktische hulp, maar het was niet genoeg. Ik miste steun op het moment dat Channah werd geboren.

Er zijn zoveel dingen die je nog niet weet als je zeventien of achttien jaar bent. Er moesten bijvoorbeeld allerlei rekeningen betaald worden. En ik kreeg een uitkering, maar ik had ook een creditcard. Het was daardoor heel gemakkelijk om aan geld te komen, maar ik had nooit geleerd hoe ik met geld moest omgaan. De schulden liepen daarom hoog op. Er was geen begeleiding die mij hielp om de financiën te regelen. Ook mijn ouders waren niet meer in beeld. Dat was eerlijk gezegd best lastig.

Het moet inderdaad zwaar geweest zijn zonder steun van je ouders. Jullie kregen wel steun van de overbuurvrouw, vertelde Channah. Mimi zou een vriendin van jou zijn geworden. Zij en haar zoontje Vicherell voelden als een soort familie voor Channah. Kun jij je dat ook nog herinneren?

Absoluut! Mimi heb ik leren kennen via het Fiom, de organisatie waar ik het al over had. Mimi was ook een alleenstaande moeder die hulp van hen kreeg. Daarom kwamen we naast elkaar te wonen. Een tijd later woonden we tegenover elkaar. Zij heeft de eerste paar jaar na de geboorte van Channah een groot deel uitgemaakt van ons leven.

"Ik weet dat mijn moeder haar best heeft gedaan om het zo goed mogelijk te doen, dat is voor mij heel belangrijk, die gedachte koester ik." Daarmee sluit Channah het hoofdstuk over de allereerste periode van haar leven af. Wat vind je hiervan?

Ik vind het heel lief van haar dat ze dat zegt. Ik heb de eerste paar jaren echt mijn best gedaan, op mijn manier. Maar helaas zakke ik steeds verder weg. Ik had geen ouders en er waren geen andere mensen in mijn omgeving die mij konden vertellen hoe ik het moest doen. Ik ben enig kind, dus ik heb ook nooit iets gezien van de opvoeding van een jonger broertje of zusje. Een baby grootbrengen was voor mij op dat moment heel erg lastig. Ik deed eigenlijk maar wat, terwijl ik zo graag een voorbeeld of leidraad had gehad. Een rolmodel miste ik vreselijk, dus ik voelde me ook heel erg eenzaam.

Kun je beschrijven wat die eenzaamheid met je deed?

Ik denk dat de eenzaamheid me vooral in de war bracht. Ik was niet alleen heel jong, maar ook nog bezig met de verwerking van gebeurtenissen uit mijn eigen leven. In combinatie met het moederschap was dat erg ingewikkeld. Mensen vragen zich vast af waarom ik dan voor het moederschap had gekozen, maar Channah gaf me ook weer een reden om te leven. De geboorte van Channah is het hoogtepunt van mijn leven. De periode daarvoor was best een donker gat. Ik heb door mijn dochter weer geleerd wat houden van is. De liefde voor Channah is onvoorwaardelijk.

Uit een rapport van jeugdzorg

Vader vertelt dat hij moeder leerde kennen toen zij 17 jaar oud was. Kort daarna raakte zij zwanger. Na de geboorte van Channah werd vader voor vier jaar gedetineerd. In die periode heeft hij Channah nauwelijks gezien. Nadat vader vrijkwam, heeft hij stappen ondernomen om Channah alsnog te erkennen. Moeder was hierop tegen. Volgens vader had dat te maken met het feit dat moeder in die periode vastzat wegens drugsmokkel en zij bang was dat hij Channah zou opeisen. In de maanden dat moeder vast zat is Channah door moeder bij de familie Van Dijk ondergebracht. Later zijn dit voor Channah de pleegouders geworden. Vader kan het nog steeds niet verkroppen dat hij destijds niet voor Channah mocht zorgen. Hij is tenslotte haar vader.

Vader zegt dat hij geruime tijd met zijn vriendin in Almere woont. Hij werkt daar als zelfstandig makelaar. Zijn vriendin is veel afwezig vanwege haar studie. Vader staat nog steeds ingeschreven op het adres van zijn moeder, waar ook zijn andere broer woont.

Vader begrijpt niet waarom hij niet de mogelijkheid heeft gekregen om intensiever contact met Channah te krijgen, waardoor zij uiteindelijk ook bij hem had kunnen komen wonen. Voor vader is het heel gebruikelijk dat de grootmoeder ook een deel van de opvoeding en verzorging op zich neemt. Hij geeft aan dat het in de cultuur zit. Hij ziet Channah nu nog maar eenmaal in de vier weken en dat vindt vader veel te weinig. Afspraken hierover worden ook alleen nog maar met zijn moeder gemaakt en dat vindt hij heel vervelend. Hij voelt zich een buitenstaander. Hij vindt dat hem zijn vaderschap is ontnomen.

Vader kan wel aan Channah merken dat het goed met haar gaat. Ze is een opgewekte meid met wie hij veel leuke dingen probeert te doen. Vader merkt aan haar dat zij een speciale band met hem heeft. Als hij haar komt ophalen, staat zij al met haar jas aan op hem te wachten. Wanneer zij terug moet naar het pleeggezin, dan is aan haar te merken dat ze met tegenzin gaat. Vader vindt het treurig om dat te zien. Hij heeft met haar besproken dat hij het liefste wil dat zij bij hem en oma komt wonen.

2012

ONDANKS DAT CHANNAH EEN HELE FIJNE TIJD HEEFT IN HET FASEHUIS EN ZE VEEL HEEFT GELEERD IN DE ANDERHALF JAAR DAT ZE ER WOONT, BESLUIT CHANNAH TE GAAN. NA HAAR PLOTSELINGE VERTREK UIT HET FASEHUIS, KOMT ZE IN 2012 WEER BIJ HAAR MOEDER TERECHT. DIE WOONT OP DAT MOMENT IN EEN STUDIO IN AMSTERDAM.

2012 - Deel I

Op maandagochtend had ik al mijn spullen klaar staan en heb ik mijn moeder gebeld. Zij is mij komen halen. Weer een nieuw avontuur. Mijn moeder en ik hadden geen fijne start. Ze woonde nog steeds in Amsterdam. Ze had een salesfunctie bij een sigarettenmerk. Zij verkocht deze sigaretten aan winkels. Mijn moeder en ik hadden vaak ruzie. Ik was ergens nog steeds boos op haar, want ik snapte de keuzes die ze had gemaakt niet. Er viel nog heel veel uit te praten, maar dat hadden we tot op dat moment nog steeds niet gedaan. Mijn gedrag was een gevolg van al mijn onbegrip en boosheid. Ik schreeuwde veel tegen mijn moeder en liep regelmatig boos weg. Toch deed ze haar best. We woonden in een studio waar ze wandjes in had laten zetten. Zo hadden we allebei onze eigen kamer. Ook kookte ze heel lekker als ik thuiskwam van school.

Nog steeds maakte ze soms vreemde keuzes. Vaak organiseerde ze feestjes bij ons thuis, terwijl ik vroeg op moest staan voor mijn werk. Ik werkte toen in dé kapsalon van Amsterdam, Mogeen, en maakte lange dagen. Als ik dan 's ochtends opstond om te douchen en ontbijten, hingen er nog tien tot vijftien mensen van zo'n feestje rond. Die begonnen regelmatig lam tegen mij te praten. Terwijl ik fris gedoucht was, stonk het huis naar zweet, rook en drugs.

In deze tijd had ik nog steeds een relatie met mijn vriendje Sam. In de weekenden sliep ik vaak bij hem in Haarlem. Eén weekend sliepen we een keer bij mij. Ik weet nog goed dat hij een enveloppe vond op mijn kamer. In dit enveloppe zaten een soort zoutkorrels. Sam werd boos op mij, terwijl ik echt niet wist wat het was. Toen ik aan mijn moeder vroeg wat er in het enveloppe zat, vertelde ze dat dit MDMA was. Ik vond het

**‘Mijn
vriend
was
nu
BOOS OP MIJ,
OMDAT HIJ
DACHT DAT DE
DRUGS VAN
MIJ WAREN.’**

Dit was de eerste keer in mijn leven dat mijn ouders of pleegouders niet meer in de buurt waren.

Ondertussen had ik een baan gevonden bij een strandtent in Zandvoort: Ubuntu Beach. Deze strandtent was pas geopend. Al het personeel was nieuw en iedereen leerde elkaar net kennen. Je kon daardoor echt volledig jezelf zijn. Het team voelde als een soort familie voor me en ik had het hier enorm naar mijn zin. Ik maakte erg lange werkdagen, maar door de fijne mensen en de goede sfeer vond ik dat helemaal niet erg. Ik voelde me er helemaal thuis en bracht er veel tijd door. Het duurde niet lang voordat ik naar Zandvoort verhuisde. Toen de kans zich voordeed om met vier anderen in een antikraakwoning te gaan wonen, hoefde ik geen moment na te denken.

Ik voelde me misschien wel in de steek gelaten door mijn ouders, maar eenzaam was ik zeker niet. Mijn ouders zag ik voor hun verhuizing naar het buitenland ook niet veel, dus in dat opzicht veranderde er weinig. Mijn zelfvertrouwen en eigenwaarde waren op zich voldoende, al had dat beter gekund. Maar onbewust vraag je je toch af waarom je ouders je in de steek hebben gelaten.

‘Waar dachten ze dan dat ik ging wonen? Ik had helemaal geen huis in Nederland.’

Wat ik wel heel lastig vond, was de financiële situatie waar ik in belandde. Van rekeningen voor gas, water of licht had ik nog nooit gehoord. De kosten waren hoog, terwijl ik lange dagen

maakte op mijn werk. Ik raakte het overzicht kwijt en de schulden liepen op. Ik belde mijn moeder weleens op en vroeg dan of ik honderd euro kon lenen. Dit kon dan wel, maar dat hoorde ik constant terug: ‘Ik krijg nog honderd euro van je.’ Dit was bedoeld als grapje, maar het was pijnlijk. Hoorde mijn moeder mij niet sowieso met zulke zaken te helpen? Ze mocht blij zijn dat ik überhaupt nog met haar sprak in die tijd.

‘Mijn moeder mocht blij zijn

DAT IK ÜBERHAUPT NOG MET HAAR SPRAK IN DIE TIJD.’

2019

2019 IS OOK EEN BIJZONDER JAAR VOOR CHANNAH. TIEN MAANDEN NADAT ZE MET DE PIL IS GESTOPT, RAAKT ZE IN VERWACHTING. VOOR CHANNAH WAREN DIE TIEN MAANDEN NOG TE LANG, MAAR QUENTIN HAD NIET VERWACHT DAT HET ZO SNEL RAAK ZOU ZIJN. ONDANKS DE RELATIEPROBLEMEN EN HUN VEELBESPROKEN DEELNAME AAN TEMPTATION ISLAND VIPS, PROBEREN CHANNAH EN QUENTIN ER SAMEN UIT TE KOMEN EN ER VOOR HUN EERSTE KINDJE TE ZIJN.

2019

De zwangerschap ging me goed af, maar op verschillende momenten stond ik er toch behoorlijk alleen voor. Ik weet nog dat ik de babykamer aan het uitzoeken was, terwijl Quentin gewoon op een festival stond. Ondertussen kreeg ik dan foto's doorgestuurd waarop te zien was dat Quentin met andere meiden op de foto ging. Dan had hij weer één van die meiden vast bij haar billen. Ik stuurde hem foto's van verschillende babykamers om te vragen welke hij mooi vond. Toen de babykamer geleverd werd, vond hij deze niet mooi. Toen dacht ik bij mezelf: 'Dan had je maar mee moeten gaan.'

'Wel vroeg ik hem om terug te komen in de maand dat ik ging bevallen.'

Het kwam erop neer dat ik de hele zwangerschap alleen maar gedoe met hem heb gehad. Toen ik erachter was gekomen dat hij weer met een meisje gezoend had, heb ik Quentin uit huis gezet. Hij heeft in totaal vijf maanden bij zijn moeder gewoond. Wel vroeg ik hem om terug te komen in de maand dat ik ging bevallen. Ik wist namelijk ook niet echt wat ik kon verwachten. Ik wilde dit samen doen. Quentin had in de periode erna veel spijt en wilde weer bij mij komen wonen. Hij wilde het heel graag goedmaken.

Uiteindelijk werd Tiger geboren. De naam heb ik uitgezocht en hij draagt ook mijn achternaam. Hier heb ik bewust voor gekozen, alhoewel Tiger wel door zijn vader erkend is. Quentin heeft me later trouwens verteld dat zijn moeder hem adviseerde om de baby niet te erkennen. Hij zou dan namelijk alimentatie moeten betalen. Dit bedrag zou volgens haar heel hoog kunnen oplopen. Ik heb dit natuurlijk uitgezocht en als je een klein beetje nadenkt, is de alimentatie afhankelijk van je salaris. Maar goed, nu heet onze zoon dus Tiger Koerten.

Ik dacht: 'Ik hoef geen euro van jou. Hoe komen jullie erbij?' Waarom zou ik, iemand die haar eigen vader niet echt in haar leven heeft gehad en veel

ruzies heeft meegekregen, ervoor zorgen dat Quentin zijn kinderen nooit zou zien? Daar zou ik alleen mijn kinderen maar mee hebben. Ik vond de moeder van Quentin altijd heel aardig en lief, maar toen ik dit advies van haar hoorde sloeg het om. De band tussen ons zal nooit meer hetzelfde zijn. In haar beleving beschermt zij haar eigen zoon, maar de manier waarop is *not done*. Uiteindelijk heeft Quentin mij supergoed geholpen tijdens de bevalling. Ook mijn moeder was erbij. De bevalling was heel heftig.

Toen Tiger een half jaar oud was, is mijn moeder nog eens op bezoek geweest. Ze zocht weer toenadering en wilde een goede oma zijn. Dat kon ik waarderen.

Tijdens dat bezoek vond ik echter een plastic verpakking bij de bank. Al heel snel linkte ik dit aan mijn moeder, want ik had natuurlijk al eens eerder iets van haar gevonden in mijn kamer. Ik wist gewoon dat dit weer drugs

'Vanaf dat moment is de band tussen mij en mijn moeder nog verder stukgegaan.'

was en dit kon maar van één iemand zijn: van mijn moeder. Wat nou als mijn kind dit in zijn mond had gestopt? Dan had ik naar de spoedeisende hulp kunnen gaan en moeten bidden dat mijn kindje het zou overleven.

Ik heb ervoor gekozen om niet direct iets te zeggen. Wel heb ik huilend mijn beste vriendin opgebeld. Ik legde haar het verhaal uit. Ik was zo boos en ik wilde niet eens meer met mijn moeder praten. Het enige wat ik dacht was: 'Hoe kan ik haar vertellen dat ik haar echt nooit meer wil zien?' Ik was zo intens kwaad. Weer een teleurstelling. Uiteindelijk heb ik na twee dagen de moed bij elkaar geraapt om het aan mijn moeder te vertellen.

'Hoe kan ik haar vertellen dat ik haar echt nooit meer wil zien?'

2021

DIT IS HET JAAR WAARIN DE SPRAAKMAKENDE BEVALLING VAN CHANNAH VIA YOUTUBE IS TE VOLGEN. IEDEREEN KAN ZIEN HOE CHANNAH STAAND BEVALT VAN DOCHTER RUMI. ER LIJKT EEN SOORT OERKRACHT IN HAAR NAAR BOVEN TE KOMEN EN DIT WORDT DOOR VEEL VROUWEN ALS INSPIREREND GEZIEN. HAAR IMAGO MAAKT EEN VERANDERING DOOR. WAAR ZE EERST DOOR SOMMIGEN NOG GEZIEN WORDT ALS OPPERVLAKKIG MEISJE, ZIEN MENSEN HAAR NU ALS EEN STERKE VROUW EN MOEDER. HET CONTACT MET HAAR FAMILIE BLIJFT OOK IN 2021 MOEILIJK.

2021

Mijn vader woont nog steeds op de Bahama's. Hem heb ik voor het laatst gezien toen Tiger drie maanden oud was. Nu spreek ik hem heel af en toe. Mijn oma is naar Nederland gekomen toen ik van Tiger moest bevallen. Ze wilde ook komen voor de bevalling van Rumi, maar ze kon niet vliegen vanwege de lockdown. Daarop besloot mijn oma dat, zodra het weer kon, ze zou komen en zou blijven. Ze wilde niets meer missen van Tiger en Rumi. Sindsdien woont ze nog altijd bij ons in de buurt. Ik heb altijd echt de leukste tijd ervaren bij mijn oma. Daar was het altijd echt een groot feest. Dit wil ik nu ook heel graag voor mijn kinderen. Verder heb ik hier ook weinig familie. Dus het is echt wij en mijn omaatje. Mijn kinderen vinden haar helemaal het einde.

De band met mijn moeder is nog altijd een beetje oppervlakkig. Ik denk niet dat daar ooit verandering in komt. Ik heb mijn best gedaan. Ergens koester ik de hoop dat zij ook haar best heeft gedaan. Weet je wat het is, het is gewoon je moeder. Dat verander je niet. Als mijn moeder mijn moeder niet was en mijn vader mijn vader niet was, had ik ze beiden allang niet meer gesproken en gezien. Toch hou ik superveel van mijn moeder. Als er iets is, staat ze meteen voor ons klaar.

'Ik vind het superlief dat ze voor me heeft gezorgd, maar ik heb daar niet voor gekozen.'

'Mijn kinderen vinden mijn omaatje helemaal het einde.'

Mijn pleegbroer spreek ik nooit. Mijn pleegzus Chantal heeft Rumi nog nooit gezien. Ik woon nu in Beverwijk, maar ze durft niet over de snelweg te rijden. Dat zegt eigenlijk wel genoeg denk ik. Mijn pleegmoeder zit nu in een verzorgingstehuis. Sinds het overlijden van mijn pleegvader, is

MY LIFE IN WORDS

26 april 1996

Vandaag heeft mamma me om 5 uur gebracht!! Wel heel luscie, met de tasci.

Mieke en Joop en iedereen vinden het fijn als ik kom!

Vanmiddag heb ik nasi gegeten, maar daar had ik geen zin in. Rauwkraut met appel vond ik een beter idee.

na het eten gingen we Oma gedag zeggen en naar de kermiss.

Dat was leuk! Vooral de draaimolen. Met Mireille, gaaf hoor. En met tawotje hebben we een pap.

Om kwart voor negen ging ik lekker in het ledikantje slapen

6 mei 1996

Ik was al vroeg bij Joop en Mieke in bed, want Mireille moest naar school. Ik wilde wel met haar mee, maar dat ging niet. (Ik heb wel een beetje gekild). Toen ging ik Joop maar lekker plagen. Vond ik leuk hoor. (afniet)!! met Mieke ging ik boodschappen doen en heb ik lekker in de buggy geslapen. 's middags ging ik met mamma en Chantal naar Groenendaal. Naar de speeltuin en de heides en mamma en Chantal vonden dat wijntje erg lekker. 's avonds was ik bij Stephanie en de hoap visite. met mamma en tante Agnes. Wat een dubbele dag zo!!

MY LIFE IN PICTURES

